

[Alsing Andersen.]

mindretal i Sønderjylland ikke bør påvirkes af, hvilke beslutninger der måtte blive truffet for det danske mindretal i Sydslesvig. Det ville kunne føre til en udvikling, som Danmark ikke bør tage ansvaret for. Så meget mere må jeg på mit partis vegne beklage den udvikling, som truer med at berøve det danske mindretal i Sydslesvig en rimelig mulighed for repræsentation i den kommende landdag. Det er dog heldigvis ikke en tendens, der har enstemmig tysk tilslutning. Det kan kun glæde os, at det tyske socialdemokrati i landdagen har bekæmpet denne politik og støttet det danske mindretal. Sydslesvigsk Vælgerforening og den danske landdagsgruppe har nu vedtaget at foreslå i landdagen, at valglovens 5 pct.-regel for mindretallets vedkommende kun skal gælde de stemmer, som afgives i selve Sydslesvig. Såvidt jeg kan skønne, vil gennemførelsen af dette forslag skabe nogenlunde tilsvarende muligheder for det danske mindretal i Slesvig-Holsten, som den danske valglov giver det tyske mindretal i Sønderjylland, og ud fra min oprigtige interesse for, at den rette sindenes balance tilvejebringes i grænselandets befolkninger og i de to nabofolk, afventer jeg med interesse og spænding dette forslags skæbne i den slesvig-holstenske landdag.

Det nordiske samarbejde har efter krigen været i glædelig udvikling, ikke mindst efter oprettelsen af Nordisk Råd. Nordisk Råd er en institution, der med rette har vakt opmærksomhed langt udenfor Nordens grænser. Der forestår om nogle måneder nye betydningsfulde forhandlinger i Nordisk Råd om mulighederne for et udvidet økonomisk samarbejde. Jeg vil ikke på nogen måde foregribe disse forhandlinger, men jeg vil ikke undlade på mit partis vegne at udtale et oprigtigt ønske om, at Nordisk Råd må få held til gennem disse forhandlinger at lægge grunden til et udvidet nordisk samarbejde til gavn for Nordens folk; mit partis støtte til disse bestræbelser vil ikke mangle.

Jørgen Gram: Når jeg i dag har den ære på mit partis vegne at give udtryk for venstres stilling til Danmarks udenrigspolitik, vil jeg begynde med at takke udenrigsministeren for redegørelsen for regeringens uden-

rigspolitik. Redegørelsen har i sine hovedtræk mit partis tilslutning. Dermed være ikke sagt, at den for os er fyldestgørende; der mangler noget på flere betydningsfulde områder.

Jeg synes, det er naturligt, at jeg først giver tilslutning til, at regeringen fortsat tillægger det nordiske samarbejde „den allerstørste betydning“, som udenrigsministeren udtrykker sig. Mit parti hilser med glæde bestræbelserne for udbygningen af samarbejdet mellem de nordiske lande på stadig flere felter. Vi ved og påskønner, at den nuværende statsminister lægger megen energi i dette arbejde, og den omstændighed, at den tidligere statsminister, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, nu er Nordisk Råds formand, er den højeste garanti for samvirke fra vor side.

Vi hilser med tilfredshed de allerede opnåede resultater, sidst arbejdsfriheden mellem landene. Jeg vil henstille til regeringen ikke at slække på bestræbelserne for at hidføre et virkeligt økonomisk samarbejde på erhvervslivets område, og vi hilser den lige fremkomne beretning om nordisk økonomisk samarbejde med tilfredshed. Det ville betyde stort, både indadtil og udadtil, om vi i højere grad end nu kunne fremtræde som en økonomisk enhed ved at lette samhandelen, udjævne toldhindringer o. lign. Benelux er gået denne vej, og nok hører vi om, at det af og til knager i fugerne, men man kommer stadig videre og ønsker ikke at vende tilbage til de tidligere tilstande med de kendte afgrænsninger. Der må også her kunne findes former, som passer til vore forhold. F. eks. ønsker dansk landbrug jo ikke at udkonkurrere norske og svenske landbrugsprodukter, da vi nu engang har lettere produktionsvilkår end de, ligesom dansk industri også må kunne holde sin stilling ved siden af den svenske. De rette former må kunne findes.

Når udenrigsministeren i sin tale giver udtryk for ved sin deltagelse i NATOs udenrigsministtermøde den 23. april at have været med til en fornyet bekræftelse på NATO-landenes faste vilje til samarbejde for at sikre freden — hvad vi også lige nu hørte af den socialdemokratiske ordfører — så er vi helt på linie dermed. Dette har jo sin baggrund deri, at heller ikke vi kan se, at der er sket nogen virkeligt forandring i